Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

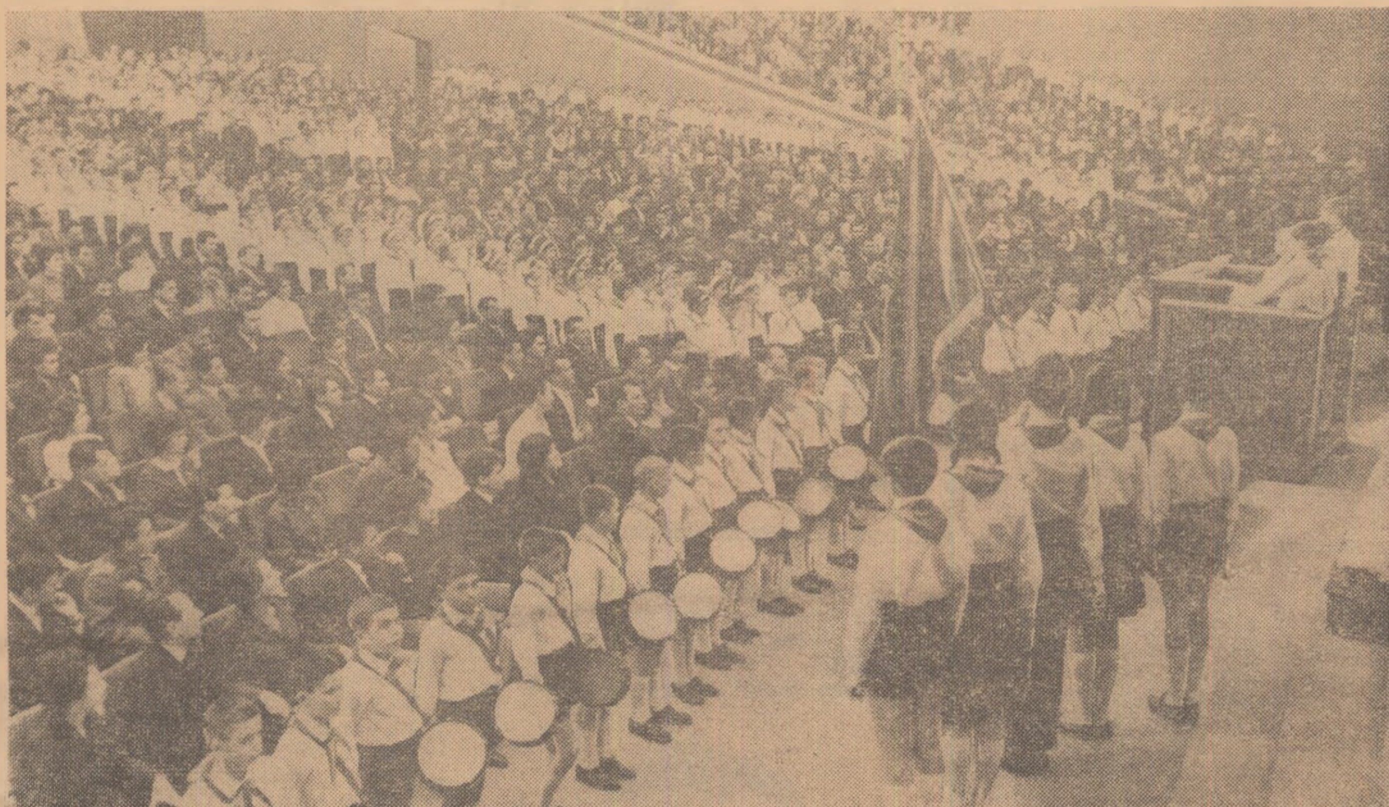
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 13 (1057) * miercuri 30 martie 1966 * 8 pagini 30 bani

„Una din marile înfăptuiri ale socialismului în România este dezvoltarea impetuoasă a învățămîntului de toate gradele, care cuprinde aproape un sfert din populație, progresul remarcabil al școlii — factor de seamă al culturii și civilizației. Sarcina supremă a tinerilor din școli și universități este de a învăța, de a învăța necontenit, de a se strădui să-și însușească tot ce a dat mai valoros gîndirea umană de-a lungul veacurilor, știința și cultura contemporană, de a pătrunde tot mai adînc în universul minunat al cunoașterii. Numai astfel ei își vor putea îndeplini cu cinste, atunci cînd vor intra în cîmpul muncii, misiunea de a contribui la dezvoltarea continuă a economiei și culturii, la sporirea bunurilor materiale și spirituale ale societății, la bunăstarea și fericirea celor ce muncesc".

(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU rostită la cel de al VIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist).

AL VIII-LEA CONGRES AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Delegația pionierilor la cel de al VIII-lea Congres al U.T.C. — rostindu-și salutul.

SALUTUL PIONIERILOR

Salut, înaripată tinerețe,
Congres al uteciștilor, salut !
Voi, harnici făurari de frumusețe
Ce-n anii de victorii ați crescut.

Venim aici voioși ca primăvara,
Stol mîndru de cravate purpurii,
Prin noi, acum vă-mbrățișează țara,
Fii de nădejde-ai scumpei Românii.

Frumoasă ești, tu patrie bogată,
Cu plaiuri mîndre, ce-au întinerit,
Tu, fericirii noastre ești azi vatră
Sub flamura slăvitului partid.

El, ce luptînd și-a cîștigat iubirea
De înțelept părinte-al tuturor.
Drept țel suprem, punîndu-și fericirea
Acestui liber, și-ncercat popor.

Partidul ne-a crescut ca pe o floare
El, soarele vieții noastre noi
Cu flamura-i în veci biruitoare,
Cu faptele de nemuritori eroi.

Astfel, după atîtea generații,
Sîntem cu toți ai fericirii fii,
În țara care-o străjuie Carpații,
Sub cer senin și zvon de ciocîrlii.

O tinerețe fără bătrînețe
E azi întreg pămîntul Românesc
O vîrstă de-mpliniri și frumusețe
În care rodnici anii noștri cresc.

(Continuare în pag. 4-a)

Membrii Biroului Comitetului Central al U.T.C.

Angelescu Mircea
Beljung Iosif
Cristescu Ileana
Dan Marțian
Dragoș Nicolae
Enache Petru
Gall Ștefania
Guran Marius
Ispas Floarea
Lepădat Ilie
Nicolcioiu Vasile
Oană Constantin
Petre George
Popa Ion
Popescu Al. Ion
Stoian Nicolae
Stoica Gheorghe
Ștefan Nicolae
Todea Septimiu
Ungureanu Nicolae
Walter Iosif

Membrii supleanți

Dima Gheorghe
Fejeș Iuliu
Ionescu Bucur
Moraru Vasile
Popescu A. Ion
Voinea Coriolan
Voinescu Elena

Secretariatul Comitetului Central al U.T.C.

ENACHE PETRU
— prim secretar
Angelescu Mircea
Ispas Floarea
Nicolcioiu Vasile
Popescu Al. Ion
Stoica Gheorghe
Walter Iosif
Secretari ai C.C.

ELANUL ȘI ENERGIA NOASTRĂ — CAUZEI POPORULUI

Zi însorită de martie. Primăvara a înflorit, zglobie și multicoloră, în parcurile orașului, pe chipurile vesele ale oamenilor. Primăvară bucureșteană, veselă și tumultuoasă. Și totuși, străzile Capitalei parcă sînt mai vesele și mai fremătătoare decît în alți ani, mai pline de prospețime sub revărsarea tinereții. Căci nu există colț de țară care să nu-și fi trimis aci, în inima patriei, pe cei mai tineri și entuziaști, pe cei mai harnici și mai plini de avînt reprezentanți. E 23 martie, și la București s-au deschis lucrările celui de-al VIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist.

Pretutindeni prezent

„Tineretul poate raporta azi cu mîndrie : tot ceea ce s-a realizat în anii șesenalului conține și o parte din munca noastră ; ne-am făcut datoria față de patrie, față de partid, am închinat tot elanul și energia noastră cauzei poporului, propășirii României socialiste". Sînt cuvintele secretarului general al C.C. al P.C.R. — tovarășul Nicolae Ceaușescu, cuvinte care exprimă aprecierea aportului adus de tineretul patriei noastre la continua propășire a poporului nostru. Tocmai pentru a exprima aceste gînduri fierbinți de slujire a patriei și poporului s-au adunat la acest Congres, sub cupola azurie a uriașei săli a Palatului Republicii Socialiste România, cei peste 2 000 de delegați ai organizațiilor U.T.C. din întreaga țară : muncitori și țărani, ingineri, studenți și elevi, militari, profesori, oameni de știință și de artă, tineri români și aparținînd naționalităților conlocuitoare. Cîntecul și voioșia răsună sub bolta uriașei săli.

Ora 9. Sala se umple de aplauzele celor prezenți. Urale, ovații și chipuri tinerești, multe, nenumărate, îi întîmpină pe conducătorii de partid și de stat. Ovații, și urale, și chipuri vesele și sănătoase ale tinerilor — răspunsul tinereții pentru dragostea părintească cu care partidul îi înconjoară pe cei mai tineri cetățeni ai patriei.

La Congres participă și numeroși invitați : membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, vechi militanți ai partidului, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură, tineri din toate sectoarele de activitate, ziariști români și străini. La Congres participă delegați ai 46 organizații de tineret prietene, oaspeți dragi de peste hotare, veniți la București să aducă Congresului salutul fierbinte al tineretului din țările lor.

„Congresul nostru — rostește, în cuvîntul de deschidere a lucrărilor Congresului, tovarășul Petru Enache, prim secretar al C.C. al U.T.C. — menit a face bilanțul activității organizației în ultimii șase ani și a chibzui asupra măsurilor ce trebuie luate pentru îndeplinirea sarcinilor noastre viitoare, constituie un eveniment de mare însemnătate în viața tinerei generații a țării". Tovarășul Petru Enache transmite, apoi, un călduros salut tuturor delegaților și invitaților care iau parte la Congres, conducerii de partid și de stat, delegaților de peste hotare.

Apoi, după ce se aleg prezidiul și celelalte organe de lucru, Congresul adoptă următoarea ordine de zi :

1. Raportul C.C. al U.T.C. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Comunist în perioada dintre Congresul al VII-lea și Congresul al VIII-lea ale U.T.C. și sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Comunist pe baza hotărîrilor celui de al IX-lea Congres al P.C.R.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. Raportul cu privire la proiectul Statutului U.T.C.

4. Alegerea C.C. al U.T.C. și a Comisiei Centrale de Revizie.

Din nou sala răsună de aplauze și ovații De la tribuna Congresului ia cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Cuvintele secretarului general al C.C. al P.C.R. sînt însoțite în repetate rînduri cu aplauze îndelungi, cu ovații entuziaste. Subliniind că tineretul s-a aflat întotdeauna în primele rînduri ale luptei poporului nostru pentru libertate și pentru o viață fericită, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că „...în anii grei de teroare și ilegalitate, Uniunea Tineretului Comunist și-a îndeplinit cu cinste rolul de organizator și conducător al luptelor tineretului pentru eliberare socială și națională. Va trece timpul, dar figurile luminoase ale tinerilor comuniști și ale altor militanți progresiști, pildele lor de eroism și spirit de sacrificiu, de fierbinte patriotism vor continua să însuflețească în luptă și muncă generațiile viitoare". „Urmînd neabătut Partidul Comunist, tineretul a participat cu entuziasm la înfăptuirea insurecției armate din august 1944, la războiul antifascist pentru eliberarea întregului teritoriu al țării și înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste". „În cei peste douăzeci de ani care au trecut de la eliberarea țării, tineretul a fost prezent la chemarea partidului pretutindeni unde s-a dus lupta pentru progresul economiei și culturii, pentru asigurarea unei vieți mai bune și mai îmbelșugate celor ce muncesc".

(Continuare în pag. 4-a)

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Eugen și prietenii lui

De obicei, primul apare la locul întîlnirii Eugen. Apoi vine Radu, după el vine Ghiocel și, în sfîrșit, Dorina. Cînd „formația" este completă cei patru prieteni de pe strada Teilor, din Azuga, se îndreaptă spre școală. Pe drum, cei patru discută despre multe, despre foarte multe lucruri pentru că, de la o dimineață la alta, cîte nu se pot întîmpla! Cînd pleacă împreună de la școală spre casă (în afară de miercuri cînd Eugen are ansamblul sportiv), discuțiile sînt mai vii, mai interesante. Sau cînd Eugen are o teză Radu, Ghiocel și Dorina îi țin... pumnii. Și așa... teza este parcă mai ușoară pentru Sansebeș Eugen, președintele detașamentului clasei a VII-a, băiatul cu ochi migdalați și medii numai de 9 și 10. De fapt, în gestul celor trei prieteni, ai lui Eugen din clasa a II-a B, este ceva din prietenia care-i leagă. Nu pot să omit faptul că, atît Popescu Radu, cît și Grama Ghiocel și Popescu Dorina învață numai de 10! (Cînd au văzut că Eugen are numai medii de 10 — și foarte rar cîte un 9 — cei trei copii și-au dat seama că o primă condiție în prietenia ce-i leagă de acest băiat atît de apropiat lor trebuie să fie învățătura de calitate). Altfel nici „concursurile" de schi și patinaj cu Eugen n-ar fi atît de pasionante. Iar „meciurile" de handbal, acele minunate întreceri cînd Eugen stă în poartă și ei marcă goluri după goluri, n-ar mai avea nici un haz, dacă unul dintre cei patru ar avea o... înfrîngere la școală! Sau ce, Eugen ar mai scrie de la mare, din tabără, scrisori atît de frumoase, micuților lui prieteni aflați și ei în vacanță la Călărași, la Oltenița sau la Azuga, așa cum a scris în vara trecută? De fapt, nu-i vorba numai de un orgoliu al notelor mari. Nici vorbă de așa ceva! E un lucru mai profund, mai frumos... De multe ori, Eugen le povestește prietenilor lui despre adunările pionierești! Și e tare mîndru Eugen, mai ales cînd vorbește despre clasa în care învață, a VII-a A. De altfel, în toată școala se știe despre această clasă cu elevi silitori, unde, din 34 de pionieri, șase au încheiat trimestrul II cu medii de la 9 în sus, iar peste 20, au medii de la 7 în sus! Iar lucrul acela profund și grav este dorința puternică a celor trei mici prieteni ai lui Eugen de-a deveni pionieri. De-a semăna cu Eugen! Eugen știe o mulțime de lucruri și, alături de el, e imposibil să te plictisești. Mereu, în fiecare clipă, îi farmecă pe micii lui prieteni. Dacă discută despre angajamentul solemn al pionierilor, Eugen povestește fiecare idee, sensul ei... Și mai ales, ceea ce trebuie să însemne ea pentru copilul care intră în organizația de pionieri. Pionierii din clasele a VII-a i-au invitat pe cei mici la două acțiuni pe care ei nu le pot uita: o dramatizare a basmului „Albă ca zăpada" și adunarea „Privire în viitor". Aceste acțiuni au avut loc în sala de festivități a Fabricii de postav. Minunata „Privire în viitor" i-a făcut pe cei mici să vadă chipul țării noastre peste ani, așa cum a hotărît Congresul al IX-lea al P.C.R.

Sînt foarte multe lucruri care-i leagă pe cei patru prieteni.

Și dacă vă spun că Eugen trăiește acum niște zile de emoții să nu vă mirați. În primele zile ale trimestrului III prietenii lui vor fi primiți în rîndul pionierilor!

Elena SKIBINSKY

— Noi sîntem bune prietene și la joacă!...

50 de minute de aur

de prof. Ovidiu ZOTTA

Știți care este cea mai scurtă oră? Desigur, ora de școală, pentru că durează numai 50 de minute! Dar sînt niște minute neprețuite, pentru că în ele încap adesea decenii și secole! Pitagora a muncit vreme îndelungată pînă că descopere că suma pătratelor catetelor este egală cu pătratul ipotenuzei, iar tu, în clasă descoperi același lucru în numai o jumătate de ceas. Felicitări, savantule. Dar dacă avem de-a face cu astfel de minute de aur, se impune întrebarea: cum trebuie *să le gospodărești*, cum să procedezi *pentru a le folosi cît mai bine?*

— „E simplu. Tovarășul profesor explică și noi ascultăm!".

Perfect. Văd că am de a face cu un elev disciplinat. Dar, spune-mi, știi *să asculți?* Unii se mulțumesc doar *să audă!* Nu-i destul. *A asculta* înseamnă a descoperi, în primul rînd, firul logic al lecției predate. Pe acest fir se înșiruie fapte, amănunte, într-un cuvînt — argumentele. Ele trebuie să devină un bun al tău chiar din clipa în care sînt rostite. Elevul cu adevărat atent *gîndește simultan* cu tovarășul profesor în tot timpul predării. Mai mult: acest elev *poate contribui în chip hotărîtor* la succesul orei de curs, și anume, venind la școală cu lecția precedentă bine învățată; așa o poate înțelege temeinic pe cea nouă. Cunoștințele se întîlnesc astfel cu cele anterioare nu doar în caietul de notițe, ci mai ales în *mintea* băiatului!

Dar admirabilul nostru elev este a-

tent și în altă fază a orei de curs! De pildă, atunci cînd colegii sînt ascultați, el e numai ochi și urechi. La fiecare întrebare adresată acestora, își formulează și el în gînd un răspuns, comparîndu-și cunoștințele cu ale lor. În felul acesta, ceea ce a învățat ora trecută din explicațiile profesorului a prins contur puternic acasă, în timpul studiului individual, și se desăvîrșește acum, fie că răspunde el personal, fie că la tablă se află colegii lui.

Însă băiatul acesta e modest. Cu toate că are numai note foarte bune, nu se sfiește ca, uneori, la sfîrșitul orei, să ridice mîna, mărturisind că un anumit lucru din lecție nu-i e clar. Pe profesor preocuparea aceasta îl bucură, și de aceea va oferi cu plăcere lămuririle necesare.

Pentru băiatul nostru, ora de curs este o oră *de muncă*, pasionată și temeinică. De aceea, nu suferă să fie stînjenit. Bilețelul cu caricaturi strecurat pe sub bancă, sau comentariile colegilor din spate cu privire la situația din categoria A la fotbal, nu-i trezesc nici un interes, deși, uneori, el însuși e un excelent desenator sau un mijlocaș laborios!

STIMAȚI CITITORI,

În fond, cei mai de seamă specialiști în problema pe care am discutat-o mai sus sînteți voi! Cred că în ceea ce privește prezența activă a elevului la oră, aveți de spus o mulțime de lucruri. Vă rugăm să ni le împărtășiți, în scris, neuitînd să specificați pe plic: Pentru rubrica „DIN ULTIMA BANCA".

Cînd era de vîrsta voastră:

Alexander Humboldt

Alexander a văzut lumina zilei și a început să înțeleagă lumea înconjurătoare la castelul Tegel, așezat într-o pitorească regiune din vecinătatea Berlinului. Era în a doua jumătate a secolului XVIII, cînd călătoriile căpitanului Cook și ale altor navigatori și exploratori îndrăzneți lărgeau de la un an la altul orizonturile lumii, iar geografia și științele despre natură se impuneau tot mai mult.

Dar dragostea lui Alexander pentru natură, încercările de a-i cunoaște tainele nu-i erau înțelese. „Aici, la Tegel — mărturisea el la vîrsta de 22 ani — mi-am petrecut cea mai mare parte din viața-mi amărîtă, în mijlocul unor oameni care mă iubeau, îmi doreau binele, dar cu care nu mă potriveam în nici o privință. Întotdeauna eram înfiorător de singur.."

Marile bucurii ale micului Alexander erau colecțiile lui de fluturi, gîngănii, frunze și pietricele pe care trebuia să le țină mereu ascunse, căci neîndurătoarea doamnă Humboldt nu vedea cu ochi buni preocupările fiului. Avea însă să i le descopere în salon, spre seară, cînd în timpul concertului de pian susținut de fratele său Wilhelm, marele instrument cu clape începu a scoate niște note de pian dezacordat. Mare fu stupoarea celor prezenți cînd între corzile pianului au fost găsite o grămadă de cutiuțe etichetate, cu pietricele, scoici, frunze, ba chiar și un fluture viu!

Doamna Humboldt socoti că nu este potrivit să treacă cu vederea această nouă și de „neiertat" dovadă a unei preocupări neîngăduite de ea. Deodată, în ușă, apăru unul dintre invitați, profesorul naturalist, dr. Heim

— Scuzați că mă amestec, doamnă. De ce anume îl învinuiți pe acest copil de 12 ani?

— E un neastîmpărat. I-am interzis să aducă în casă pietre, scoici, frunze, gîngănii. Și... ați văzut ce-am găsit în pian?! Poftiți, uitați-vă cum a mîzgălit harta de pe perete!

— Hm! Doamnă, știți ce-i linia aceasta roșie pe care a tras-o băiatul dv. pe hartă? E drumul urmărit de Columb în prima lui expediție spre America!

— Ruta lui Columb!?

— Da! Fiul dv. călătorește pe hartă. Deocamdată, numai în joacă. Dar cine poate ști ce va face mîine? Cît privește plăcerea lui de a colecționa pietricele, frunze și scoici, ca botanist o găsesc lăudabilă!

...Dr. Heim nu s-a înșelat întrevăzînd în preocupările copilului de 12 ani pasiunea unui viitor om de știință! N-a bănuit însă că micul Alexander va ajunge, într-o bună zi, marele Humboldt, omul care va scrie 636 de cărți, care se va ocupa de geologie, chimie, zoologie, geografie, anatomie și astronomie, de arheologie și etnografie etc., omul al cărui nume îl vor purta munți din trei continente, curentul rece din apropierea coastelor Perului, un ghețar din Groenlanda, un mineral, cîteva specii de plante și un crater de pe Lună. Un biograf al acestui mare savant scria: „Rămîne uimitor și de neînțeles cum de a putut înmagazina un asemenea volum de cunoștințe, fără să cadă strivit sub povara lor!". Nu putea cade strivit, pentru că încă din copilărie i-au fost tovarăși nedespărțiți puterea de muncă și setea de noi cunoștințe, de noi descoperiri! Acesta a fost cel pe care contemporanii săi l-au denumit „al doilea Columb".

Val. TEBEICA

ultimul trimestru

A început trimestrul al III-lea, ultimul din acest an şcolar... Staţi! nu vă speriaţi. Nu vor urma, aşa cum vă închipuiţi, sfaturile care se dau în astfel de împrejurări. Doar, cine ştie mai bine decît voi, că trebuie să învăţaţi mai mult şi mai sistematic decît pînă acum? Vă este iarăşi cunoscut şi răscunoscut, că atenţia în timpul orelor, stăruinţa şi mai ales seriozitatea cu care vă pregătiţi zilnic lecţiile, sînt tot atîtea nuieluşe fermecate care vă ajută să fiţi printre primii din clasă. Ştiţi tot atît de bine că suflatul, copiatul temelor de la colegi nu ajută la nimic. De ce vi le-aş spune cu toate acestea încă o dată? La ce le-ar folosi, de pildă, elevilor dintr-a V-a, de la Şcoala generală nr.3 Cîmpulung Muscel? La ei în clasă, nu s-a pomenit încă nici un corigent. Indiciu sigur că au ţinut seama de aceste adevăruri. N-o să le uite ei tocmai acum, în ultimul trimestru.

Dar, ce se vor face elevii clasei a VII-a, din comuna Licuriciu, raionul Alexandria, dacă vor uita iar, (aşa cum uitau în trimestrul trecut) să vină la şcoală cu temele scrise, să se pregătească la fiecare materie? Oare n-ar trebui să le spunem, totuşi, că repetarea experienţei de pînă acum ar fi foarte, foarte periculoasă?

Peste trei luni îi vom felicita pe absolvenţii Şcolii generale, le vom ura drum bun în viaţă, succes în meseria pe care şi-o vor alege. Deci, numai peste trei luni! Cît de repede vor trece şi ce multe sînt de făcut în acest timp! Să repeţi din urmă, să-ţi sistematizezi materia, să înveţi foarte, foarte bine totul. Unii însă au şi mai multe griji. De îndreptat o notă proastă, de acoperit un gol în... cunoştinţe, de învăţat lecţii la care au absentat. Dar... toate acestea trebuie făcute neapărat. Nu-i aşa, prieteni din Plopu? De la ultima teză, aţi tras, desigur, învăţătura, că trebuie să ştii bine toată materia, că nu poţi să te bazezi pe inspiraţie, mai ales la... matematică. Şi, dacă vreţi să aflaţi cum fac alţii, de pot fi atenţi la ore, cum îşi iau notiţe, cum se consultă între ei şi se ajută în problemele mai grele, întrebaţi-i pe elevii claselor a VIII-a, de la Şcoala generală din Starchiojd, raionul Teleajen, pe cei de la Şcoala generală nr. 13 din Sibiu, pe cei din comuna Scînteeşti, din regiunea voastră, Galaţi.

După cum vedeţi, pînă acum, m-am ferit să repet lucrurile pe care le ştiţi atît de bine: că în ultimul trimestru este necesar mai mult ca oricînd să învăţaţi în fiecare zi temeinic, că temele rezolvate, notiţele bune, atenţia la ore, disciplina duc negreşit spre absolvirea cu succes a anului şcolar şi, de asemenea, spre cea mai frumoasă vacanţă.

Deci, mult succes în ultimul trimestru!

Elena MANESCU

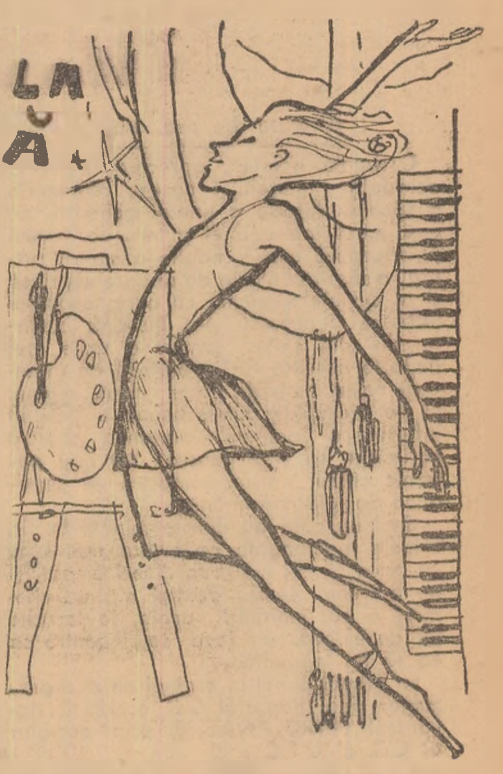

Desen: Stela CREŢU

La clasa a IV-a D a Liceului nr. 32 din Capitală cursurile au început cu o oră de matematică.

APLAUZE LA SCENA DESCHISĂ

Mioara a fost totdeauna o fată deşteaptă, sensibilă, şi mai ales talentată. Laurii gloriei au luminat fruntea ei semeaţă încă din cele mai îndepărtate timpuri. La grădiniţă era cea mai bună recitatoare. În primele clase (a-ntîia, a doua, a treia, pînă printr-a patra), a fost una dintre cele mai mari speranţe — dacă nu unica — la balet. În semn de preţuire, colegii o poreclisera „Balerina". La fiecare serbare de sfîrşit de trimestru sau de an, talentul ei smulgea aplauze la scenă deschisă. A fost o epocă de aur, dacă se poate spune aşa. Apărea numai în roluri principale: Albă ca Zăpada, Cenuşereasa, Scufiţa Roşie, Ileana-Cosînzeana...

Apoi... Apoi aplauzele la scenă deschisă începuseră să o cam enerveze. Asta în mod sincer. I se păreau exagerate şi... la urma urmelor — nedrepte. Baletul încetase de mult s-o mai pasioneze. Cum şi de ce, n-ar putea să spună. Şi n-ar avea importanţă. Destul că rochiţele lungi cu fluturaşi sau condurii pierduţi pe treptele unor palate de carton, o făceau să zîmbească. Începuse să fie atrasă tot mai mult de pictură. Şi nu numai de pictură. În mod cu totul ciudat, în timp ce ochii Mioarei descopereau culorile, degetele ei subţiri şi diafane erau atrase tot mai mult de clapele pianului. N-a trecut nici o jumătate de an, şi întîi în clasă, apoi la expoziţiile pe şcoală, pînzele ei smulgeau exclamaţii de uimire. Trei din tablouri, „Rapsodie de primăvară", „Constructori în zori" şi „Joc în poiană" — au fost trimise la o expoziţie regională. Mioara urcă din nou pe podiumul marilor speranţe. Şi la un interval scurt, fără şovăială, pe acelaşi podium apăru altă speranţă. La pian! Răsunară din nou aplauze la scenă deschisă, apărură buchete mari de flori, dar Mioara nu le vedea, şi nu auzea nici aplauzele. Era oare prea emoţionată? Se gîndea cumva că nu-şi făcuse temele pentru a doua zi? O ajunsese oboseala? Cu atîta bătaie de cap (lecţii, ore de pian, ore la cercul de artă plastică) puţină oboseală ar fi fost firească. Ei, bine, Mioara nu era obosită şi nici emoţionată. N-o mai emoţionau de mult aplauzele. Era doar visătoare. În ultimile săptămîni descoperise că-i plac mult filmele şi discurile cu muzică de operă. Îi plăceau mai ales vocile celebre. Şi actriţele mari din filme îi plăceau. Şi ea, pînă azi, pînă în clipa asta, nu se gîndise niciodată că ar putea să ajungă actriţă de film. Nici la faptul că ar putea să aibă voce nu se gîndise...

Mioara aproape uitase că se află pe scenă, lîngă pian. În faţa ochilor ei alergau imagini dintr-un film colorat, cu peisaje adevărate, cu cavalcade de cai, cu răpiri misterioase, cu dueluri aprige sub strălucirea nefirească a lunii...

Aplauzele erau tot mai furtunoase. Aplaudau colegele şi colegii, profesorii, părinţii... Nimeni nu ştia însă, că foarte curînd, pe podiumul marilor speranţe avea să apară şi o actriţă. Dar nu aşa, o actriţă obişnuită. Ci o stea. O stea de mărimea-ntîia!

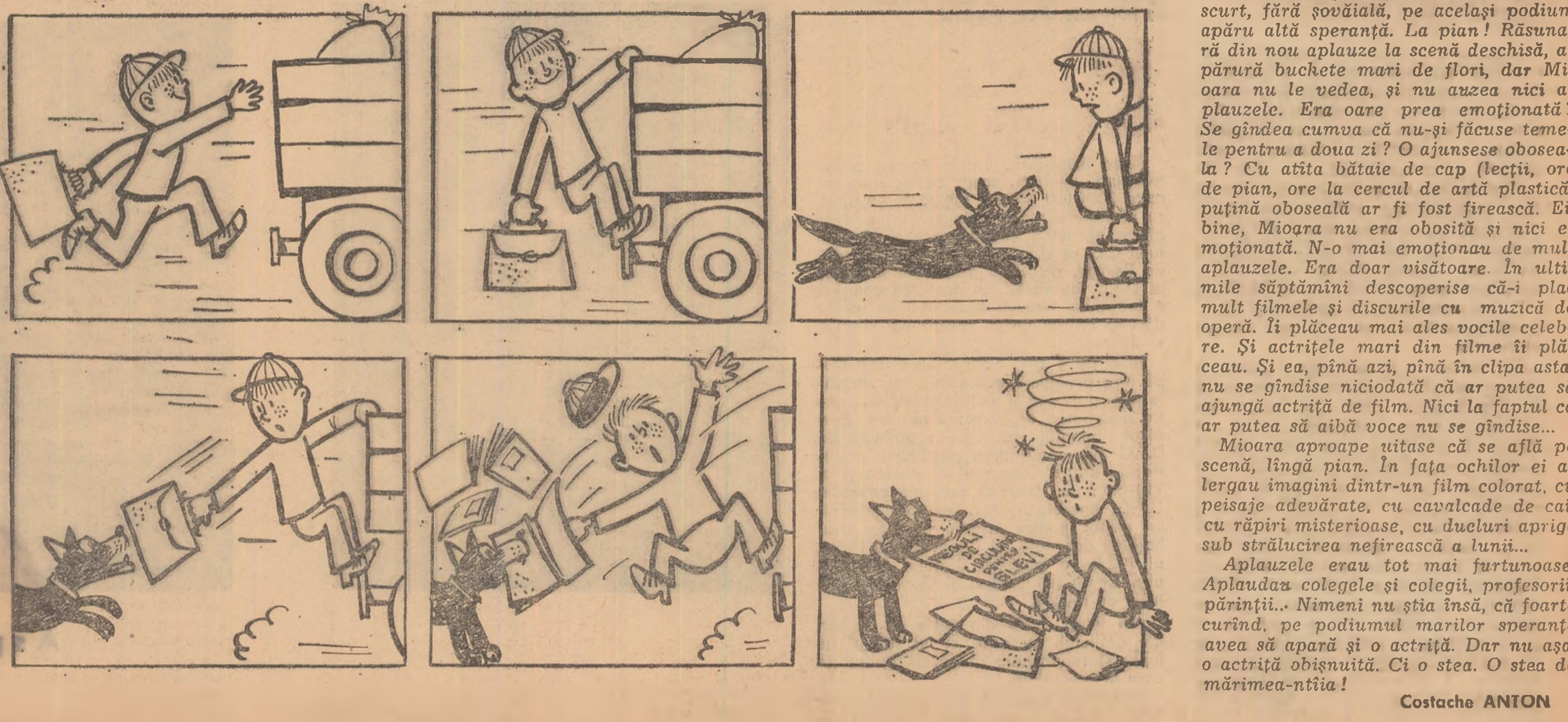
Costache ANTON

PĂŢANIILE LUI ILIUŢĂ (V)

Curajosul

Desene: G. BURSCHI

Copii, scrieţi-ne dacă vă plac „Păţaniile lui Iliuţă"

Al VIII-lea Congr

Intre două şedinţe ale Congresului — veselie, cîntec.

ELANUL ŞI ENERGIA NOASTRĂ — CAUZEI POPORULUI

(Urmare din pag. 1-a)

Cuvintele acestea, apreciere de preţ acordată tineretului nostru, reprezintă o sporită datorie a tinerei generaţii de a-şi dărui întreaga ei putere de muncă şi pricepere cauzei nobile a slujirii patriei, o sporită datorie de onoare cuprinsă şi în cuvintele-îndemn cu care tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi-a încheiat cuvîntarea: „fiţi gata pentru a duce mai departe această făclie purtată de înaintaşii noştri timp de peste două milenii, să nu precupeţiţi nimic pentru a face să înflorească continuu naţiunea noastră socialistă, să strălucească tot mai puternic chipul patriei noastre — Republica Socialistă România".

Ovaţiile care au durat minute în şir, uralele îndelungate au arătat mai bine ca orice că cei mai buni tineri ai patriei au pătruns sensul acestei măreţe chemări şi că, mergînd acolo, la locurile lor de muncă, vor face totul pentru ca ea să fie împlinită.

La primul punct al ordinei de zi a prezentat apoi Raportul C.C. al U.T.C., tovarăşul PETRU ENACHE, prim secretar al C.C. al U.T.C.

Intr-o atmosferă de viu entuziasm, delegaţii au aprobat ca prezentul Congres al U.T.C. să se numeroteze Congresul al VIII-lea al U.T.C., în continuarea tuturor congreselor ţinute de U.T.C. de-a lungul existenţei sale.

La cel de al doilea punct al ordinei de zi, a fost prezentat raportul comisiei de revizie.

S-au purtat, apoi, discuţiile la ambele rapoarte prezentate.

Tinereţe, ani de aur

Raportul C.C. al U.T.C. a fost o emoţionantă trecere în revistă a activităţii Uniunii Tineretului Comunist, sub conducerea P.C.R., în anii şesenalului. Vorbind în numele celor peste 2 250 000 membri ai U.T.C., tovarăşul Petru Enache, prim secretar al C.C. al U.T.C., arăta: „Sînt profund convins că exprim gîndurile şi sentimentele tuturor celor prezenţi aici, ale tuturor utecîştilor şi tinerilor de pe întreg cuprinsul patriei, mulţumind din adîncul inimii conducerii partidului pentru înalta apreciere a activităţii noastre, pentru îndemnurile şi îndrumările deosebit de clare şi mobilizatoare, privind munca şi lupta noastră în viitor".

Din raport se desprind date grăitoare despre activitatea tineretului. Aproape 600 000 de tineri, cea mai mare parte membri ai U.T.C., iau parte activă în întrecerea socialistă organizată de sindicate. Tinerii au muncit cu entuziasm, alături de cei vîrstnici, la înălţarea unor combinate cum sînt cele de la Brazi, Craiova, Oradea, Tg. Mureş, Galaţi, a hidrocentralelor de pe Bistriţa şi a celor de pe Argeş, la construirea noilor cartiere de locuinţe din oraşele patriei etc. Dovedind talent şi inventivitate, 30 000 utecişti au devenit inovatori, iar pe ogoarele înfrăţite, cot la cot cu cei vîrstnici, tineretul, care reprezintă aproape o treime din cei ce muncesc în agricultură, a contribuit cu vrednicie la obţinerea unor producţii agricole tot mai mari. Cu elanul caracteristic vîrstei lor, tinerii patriei noastre continuă frumoasa tradiţie a muncii patriotice, în ultimii ani împădurindu-se 61 000 ha, colectîndu-se, pentru oţelăriile ţării, peste 1,5 milioane tone metale vechi; 68 000 ha au fost redate agriculturii. Organizaţiile U.T.C. din şcoli şi facultăţi au adus o importantă contribuţie la pregătirea pentru muncă şi viaţă a celor 383 000 muncitori şi tehnicieni, aproape 78 000 ingineri, economişti, profesori şi medici care au absolvit între 1960-1965 instituţiile de învăţămînt.

Arătînd, în continuare, succesele organizaţiei revoluţionare de tineret şi unele lipsuri pe care U.T.C. va trebui să le elimine din munca şi activitatea sa, tovarăşul Petru Enache a spus că, alături de întregul popor, pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, U.T.C. consideră că sarcina sa de căpetenie este mobilizarea întregului tineret la îndeplinirea măreţelor obiective prevăzute în planul cincinal.

Ocupîndu-se de viaţa şi activitatea fraţilor mai mici, a viitorilor utecişti, raportul a arătat: „Organizaţia de pionieri, cuprinzînd în rîndurile sale peste 1 300 000 de membri... a adus de-a lungul anilor o contribuţie însemnată la munca desfăşurată de corpul didactic pentru educarea şcolarilor în spiritul hărniciei şi disciplinei în învăţătură, al dragostei faţă de patrie şi partid, la dezvoltarea lor sănătoasă şi multilaterală".

Tinereţe, ani de aur! Paşii tineretului au rămas adînc întipăriţi în drumul parcurs de întregul nostru popor pe calea spre un viitor fericit, sub conducerea încercatului nostru partid. Intregul elan, întreaga sa forţă creatoare, tineretul şi-a dăruit-o şi şi-o va dărui, tot mai deplin, celei mai nobile cauze, aceea a slujirii poporului care l-a născut, aşa cum l-a învăţat şi-l călăuzeşte părintele drag, partidul.

Soli din patru zări

Tineri muncitori, ţărani, ingineri şi intelectuali, militari, sosiţi ca delegaţi ai celor 2 250 000 utecişti din ţară, au adus cu ei ştafeta realizărilor tinereşti; mulţi dintre ei, luînd cuvîntul asupra Raportului C.C. al U.T.C., al Comisiei Centrale de Revizie, discutînd despre noul Statut al U.T.C. au vorbit de năzuinţa comună a întregului tineret de a sluji cu totală dăruire patriei dragi, construind viitorul ei de aur.

Timp de 4 zile, Congresul a dezbătut pe larg probleme deosebit de importante pentru munca şi viaţa tineretului, pentru activitatea organizaţiei noastre. El a făcut bilanţul realizărilor obţinute de U.T.C. sub conducerea partidului în perioada dintre Congresul al VII-lea şi al VIII-lea; a stabilit sarcinile ce revin U.T.C., tineretului ţării, în lupta întregului popor pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri adoptate de Congresul al IX-lea al P.C.R., a aprobat Statutul U.T.C, a ales Comitetul Central şi Comisia Centrală de revizie.

Alţi tineri, sosiţi din peste 40 de ţări ale globului, au adus cu ei salutul de luptă şi solidaritate al organizaţiilor pe care le reprezintă.

Congresul a primit, de asemenea, salutul C.C.S. din ţara noastră, al U.C.F.S., al Consiliului Naţional al Femeilor, al Uniunii Scriitorilor din Republica Socialistă România.

La Congres au sosit, să aducă fraţilor lor mai mari — salutul cravatelor roşii, pionierii. Primiţi cu un potop de aplauze, micii purtători ai cravatelor roşii, pătrunzînd în sală, au adus, parcă, însăşi salutul primăverii, al mugurilor tinereţii care mîine, vor înflori, năvalnic, pe noile schele ale patriei.

Mereu înainte

26 martie — ultima zi a Congresului al VIII-lea al U.T.C. Sala, uriaşa sală a Palatului, freamătă de miile de tineri. S-au ales noile organe de conducere ale U.T.C., s-a votat noul statut al organizaţiei, s-au rostit angajamentele solemne ale tinerilor de pe întreg cuprinsul patriei.

Delegaţii şi invitaţii la Congres au adoptat apoi moţiunea de solidaritate cu lupta eroică a poporului şi tineretului vietnamez pentru apărarea libertăţii şi independenţei patriei lor — moţiune aprobată cu puternice şi îndelungate aplauze.

Intr-o atmosferă de mare însufleţire şi entuziasm tineresc, Congresul a hotărît să adreseze o scrisoare C.C. al P.C.R., secretarului său general, tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Textul scrisorii a fost aprobat prin puternice aplauze, care au durat minute în şir şi ovaţii îndelungate la adresa conducătorilor de partid aflaţi în sală.

„În numele celor peste 2 250 000 de utecişti — se spune în scrisoare — al tuturor tinerilor României socialiste, Congresul al VIII-lea al Uniunii Tineretului Comunist transmite un salut fierbinte şi exprimă dragostea şi devotamentul nemărginit al tinerei generaţii faţă de încercatul şi iubitul nostru conducător — Partidul Comunist Român, faţă de Comitetul său Central".

„Sub steagul glorios de luptă al partidului, căruia îi aducem prinosul solemn al dragostei şi recunoştinţei noastre neţărmurite pentru cele patru decenii şi jumătate de slujire devotată a cauzei libertăţii şi fericirii celor ce muncesc, Uniunea Tineretului Comunist, milioanele de tineri ai ţării vor munci şi lupta cu nestăvilită energie împreună cu toţi oamenii muncii, pentru ca tot ce a hotărît partidul să devină faptă, pentru ca patria noastră, liberă şi înfloritoare să se înalţe tot mai sus spre culmile progresului şi civilizaţiei socialiste, pentru victoria cauzei socialismului şi păcii în întreaga lume".

Aş vrea să pun în încheierea acestor rînduri, cuvintele unui tînăr poet care a participat la lucrările Congresului: „Vom fi tineri întotdeauna şi totdeauna vom avea numai amintiri tinere. O amintire care străluceşte şi rămîne a noastră, continuă, va fi pentru noi cei mai tineri, şi Congresul al VIII-lea al Uniunii Tineretului Comunist".

O amintire care străluceşte ca un far ce cheamă zbuciumul şi elanul tinereţii înaripate pe schelele mereu mai înalte ale vieţii patriei noastre.

SALUTUL PION

(Urmare din pag. 1-a)

Cînd fiecare om te-ntruchipează
Şi-n fiecare om te-nalţi deplin,
Slăvită mamă, patrie-n-amiază,
De mic copil, eu ţie-ţi aparţin.

Din munţii-nalţi la cîmpurile vaste,
Stăpînă şi deplină, bucuria
Iţi aureşte zările albastre
Republică Socialistă România!

E-o fericire leagăn să ne fie
Pămîntul moştenit din moşi-strămoşi,
Cu oameni, ne-ntrecuţi în vitejie,
Întotdeauna harnici şi voioşi.

Recunoştinţă noi purtăm deplină,
Atîtor mii de meşteri făurari
Ce mîndre şcoli, izvoare de lumină,
Laboratoare, cărţi, ne dau în dar.

Mulţi dintre voi ne sînt întîia oară
Învăţători destoinici, profesori
Ne străduim să fim mai mari cu-o vară
Să fim la şcoală mult mai silitori.

Sînteţi nădejdea, viitorul ţării,
Voi, uteciştii, mai marii noştri fraţi,
Cu nobile preocupări şi vise
Voi, ce cu-atîta drag ne ajutaţi.

În glasul vostru, noi simţim căldura
Pe fraţi şi tovarăşi întrebînd:
— Spuneţi-ne cum staţi cu învăţătura!
Noi asta vrem să ştim în primul rînd.

Vă vom răspunde: nimeni nu ne-ntrece!
Dovezile sînt scrise, în catalog
E ţinta noastră nota nouă, zece...
Şi primii vrem să fim la sport, la cînt, la joc!

O pasiune-avem pentru ştiinţă
Şi pentru tehnică... Cutezători,
Ne pregătim de-acum, cu sîrguinţă,
Acestei ţări să-i fim folositori.

Iar peste ani cînd se va face-apelul,
Cu mii de glasuri, izbucnind torent,
La fel ca azi, cînd sună clopoţelul,
Vom repeta: „

— prezent!
— prezent!
— prezent!

— Prezent la noi şi mari hidrocentrale
Poate din Olt, din Someş, soare adunînd...
— Prezent în necuprinsele tarlale
Schimbînd în pîini, al patriei pămînt.

— Prezent pe schela tinerelor blocuri
— Prezent lîngă-al oţelului şuvoi
Cuceritori de adîncuri şi de focuri
— Prezenţi şi noi!

— şi noi!
— şi noi!
— şi noi!

Pre
Spr
Pre
Cu

Cîn
Part
Ca
Pe c

Că
Decî
Con
Cum

Ei n
Punî
Cute
Cu c

Ce p
Cînd
Cătr
Urmî

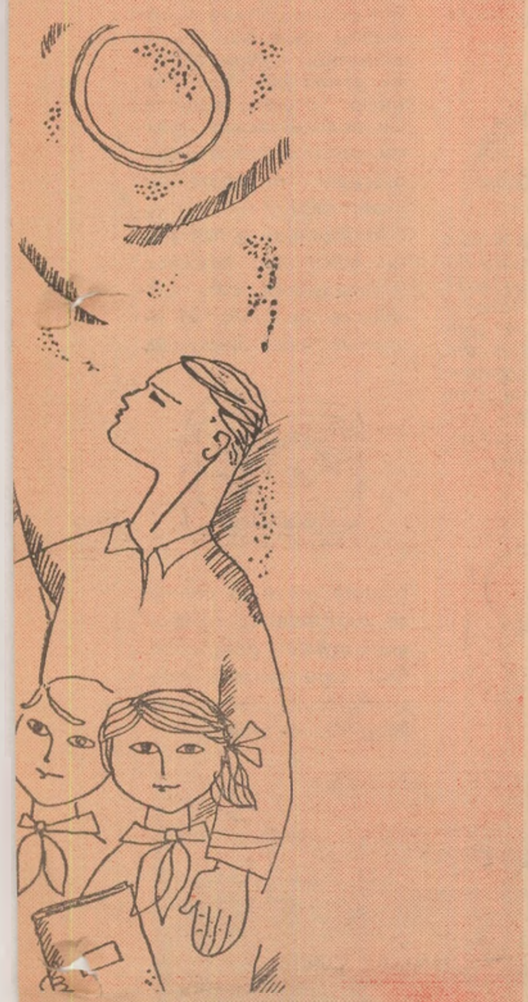

Aspecte

...s al Uniunii Tineretului Comunist

...RILOR

...nereu spre culmi necucerite,
...construcţii, spre întreceri noi,
...cu braţe tari, neostenite,
... credincioase, de eroi.

...i noi la tinereşti Congrese
... am vrea să raportăm,
...cum frumoasele succese,
...ăzuim să le-ntrupăm.

...ai viu nu poate să existe,
...l, de-a fi cu-adevărat
...r României Comuniste
... comunişti am învăţat.

... deschis larg drumurile vieţii
... noi, simbol biruitor,
...l zbor al tinereţii
... înalţă acest popor.

...de lumină-i primăvara,
...l e pe soarta lui stăpîn!
...orii noi pornim, cu toată ţara
...artidul Comunist Român!

Intr-o pauză, la standul de cărţi.

TREI COLŢURI DE CRAVATĂ

Cînd zici tinereţe, parcă vezi o primăvară cu revărsări nestăvilite de entuziasm şi avînt creator, o primăvară cu orizonturi largi, luminoase. Astfel a fost în cele patru zile în Sala Palatului Republicii. O adevărată revărsare de primăvară însorită, al cărei freamăt intens s-a simţit şi mai mult în măreţele clipe în care tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a adresat Congresului salutul Partidului Comunist Român.

Solii tineretului din patria noastră, de la înalta tribună a Congresului, au înfăţişat felul în care elanul tineresc şi entuziasmul creator se împlinesc zi de zi în duritatea oţelului sau în betonul barajelor, în unduirea largă a recoltei sau în construcţiile masive.

Pretutindeni, unde întreg poporul prin munca sa face mereu mai frumoasă şi mai bogată patria noastră, uteciştii, sprijin de nădejde al comuniştilor, au fost prezenţi ca un continuu şi nestăvilit şuvoi de primăvară. Şi în timp ce în cuvîntul lor, ca în nişte oglinzi, se reflectau realizările cu care s-au prezentat la Congres şi se reflectau măreţe proiecte de viitor, în marea sală a palatului au răsunat deodată goarne pionereşti. Cele mai proaspete ramuri din primăvara patriei noastre au adus Congresului salutul lor voios de pionieri. În acest moment în sală vibrau intens unite în aceeaşi însufleţire, inimile a trei generaţii — comuniştii, utecistii şi pionierii — ca un uriaş simbol cuprins în cele trei colţuri ale unei vii şi uriaşe cravate roşii de pionier; însufleţire revărsată pe undele primăverii dincolo de pereţii sălii, peste întinderile minunatei noastre patrii mereu înfloritoare şi mereu mai frumoasă şi mai bogată.

Nicolae STOIAN

Generaţiei tinere de mîine

Noi nu pe vreo uşoară sau furişată cale
Ne-am strecurat în viaţă, fără de luptă, laşi,
Ci demn, pe portativul intrării principale
Îşi cadenţară gama-ndrăzneţii noştri paşi.

Lungi trenuri încărcate cu brigadieri ni-s anii,
Se duc şi-n urmă orice regrete-s de prisos.
Noi, mistuiţi în focul acestor mari strădanii.
Ne-am bucurat de dreptul de-a ni-i trăi frumo...

O flamură de luptă, de-aceea viaţa toată
Rămîne amintire acestor tineri ani,
O flamură — pe care nu este nici o pată
Iubită de prieteni, temută de duşmani.

...n sală în timpul lucrărilor Congresului

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Grădinăria fără pămînt sau hidroponica (I)

Cultura plantelor în soluții nutritive, grădinăria fără pămînt sau hidroponica, cum i se mai spune în știință, constituie o problemă deosebit de importantă pentru voi, micii naturaliști. Ea vă pune la îndemînă posibilitatea de a observa și studia procesul de hrănire a plantelor, — altfel greu de urmărit într-un mediu atît de complicat ca pămîntul (solul). În felul acesta, veți putea observa și cerceta care anume săruri favorizează creșterea și dezvoltarea plantelor și, mai mult decît atît, acest mod de cultivare are o mare întrebuințare în dirijarea creșterii și dezvoltării plantelor de către om.

În sfîrșit, hidroponica vă pune la îndemînă posibilitatea de a avea oricînd — vara, toamna, iarna sau primăvara — legumele sau florile preferate.

Dar care e principiul cultivării plantelor fără... pămînt? El e, de fapt, destul de simplu. Constă în cufundarea rădăcinilor plantelor într-o soluție ce conține diferite săruri necesare hrănirii lor. Pentru practicarea acestei metode, în funcție de preferințele și posibilitățile voastre, puteți întrebuința medii lichide sau solide, precum și vase de diferite dimensiuni, începînd de la simplele glastre de flori și pînă la bazinele mari din lemn sau din beton.

Mediul hrănitor din care plantele își extrag elementele necesare pentru hrană, este soluția nutritivă.

Pregătirea soluțiilor nutritive necesare plantelor

Există numeroase rețete după care puteți prepara soluțiile nutritive. Iată cîteva din cele mai simple:

Soluția Knopp. Se compune din următoarele îngrășăminte chimice: azotat de calciu = *1 gr*; fosfat de potasiu = *0,25 gr*; sulfat de mangan = *0,25 gr*; clorură de potasiu = *0,125 gr*, ; clorură ferică = 1—2 picături. Îngrășămintele se vor dizolva într-un litru de apă — obținîndu-se astfel soluția nutritivă Knopp. Soluția poate fi întrebuințată cu bune rezultate pentru toate speciile de plante.

Soluția nr. 2, la fel ca și soluția Knopp, se poate întrebuința pentru mai multe specii de plante. Ea se compune tot din mai multe îngrășăminte chimice dizolvate într-un litru de apă: azotat de potasiu = *0,25 gr*; azotat de calciu = *1 gr*; sulfat de magneziu *0,25 gr*; fosfat monopotasic = *0,25 gr*; fosfat de fier = *1—2 picături*.

Soluția nr. 3 a fost încercată și la Stațiunea micilor naturaliști de la Palatul pionierilor din București, pentru mai multe specii de plante (tomate, castraveți, primule, Cineraria hybrida, Tradescantia sau telegraful, Amaryllis sau gramofonul etc.) Ea se compune din cîteva îngrășăminte chimice ca azotat de potasiu = *1 gr*; superfosfat = *0,7 gr*; sulfat de magneziu = *0,12 gr*: sulfat de fier = *1—2 picături*. Toate aceste îngrășăminte se dizolvă într-un litru de apă.

Soluția nr. 4 este specifică culturilor de tomate și castraveți. Pentru ea se folosesc îngrășăminte chimice ca azotatul de calciu = *0,1 gr*; azotatul de potasiu = *0,6 gr*; azotat de amoniu = *0,08 gr*; fosfatul secundar de calciu = *0,15 gr*; sulfatul de magneziu = *0,12 gr*; citratul de fier și amoniu = *0,08 gr*; acidul sulfuric = *0,07 gr*; acid boric = *0,004 gr*; sulfat de mangan = *0.006 gr*.

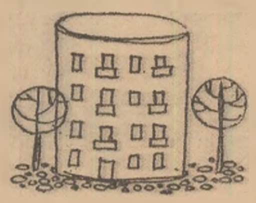
Îngrășămintele chimice și microelementele se dizolvă, de asemenea, într-un litru de apă.

Poate o să vă puneți întrebarea, de unde puteți procura aceste îngrășăminte chimice și microelemente. Să știți că nu este greu de loc! Dacă vă veți adresa inginerului agronom din cooperativa agricolă de producție sau cercetătorului agronom din Stațiunea experimentală cea mc apropiată de voi, cu siguranță că veți primi tot sprijinul.

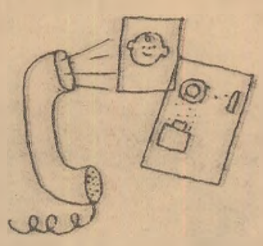
Ing. I. ROVENȚA
Palatul pionierilor, București

Pe meridianele globului

Cercetătorii de la Institutul de proiectări industriale din Magdeburg (R. D. Germană) au ajuns la concluzia că în unele cazuri clădirile rotunde sînt mai avantajoase decît cele obișnuite, dreptunghiulare. Clădirile vor avea un diametru de 60—100 m, vor fi prevăzute cu acoperișuri speciale, care exclud necesitatea folosirii unor stîlpi de sprijin intermediar. Noile construcții pot fi folosite ca depozite de mărfuri, sere industriale, și, cu unele mici modificări, chiar și ca locuințe.

În U.R.S.S. a fost realizat un aparat telefoto de un tip nou. El poate reproduce imaginea cu cerneală pe hîrtie de scris obișnuită și poate transmite informații la orice

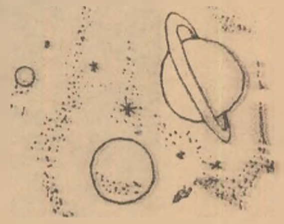

distanță. Semnalele transmițătorului pun în funcțiune și întrerup automat instalația de recepție fără intervenția omului. Noul aparat reproduce fototelegrame, desene, scheme, diferite imagini grafice și va putea fi folosit în comunicații, întreprinderi industriale, la centrale de calcul, ș. a.

În Elveția a fost introdusă automatizarea convorbirilor telefonice internaționale. În orașul Montreux, abonații pot chema direct pe posesorii de telefoane din Anglia, Austria, Belgia, Franța, R.F.G., Italia, Olanda și Danemarca. În viitor se vor automatiza și liniile internaționale din celelalte orașe elvețiene.

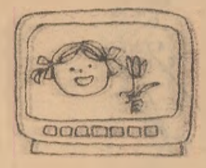

În R. P. Chineză a fost descoperit un meteorit de dimensiuni neobișnuite. El cîntărește 30 de tone și este considerat de specialiști al treilea din lume în greutate. Meteoritul are forma unui con neregulat, este de culoare argintie și conține peste 80 la sută fier.

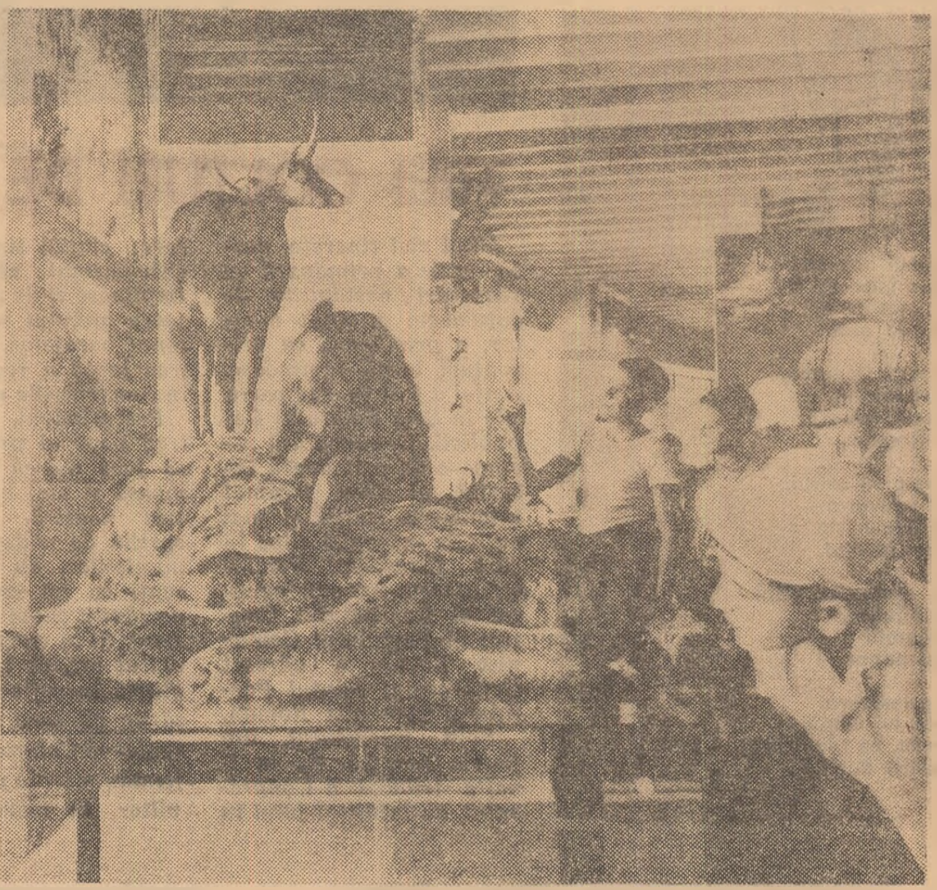
În Franța a fost realizat un emițător de radio de dimensiuni liliputane — 6 mm × 9 mm, echipat cu tranzistoare și alimentat de o baterie miniaturală. Dimensiunile lui permit plasarea chiar într-o proteză dentară. Cu ajutorul acestui aparat, pot fi detectate unele afecțiuni articulare ale maxilarelor.

În Japonia a fost pus la punct un televizor, tridimensional, care permite ca imaginile să apară în relief. Imaginile,

captate pe două canale, se suprapun cu ajutorul unor ochelari polarizanți, fapt care permite telespectatorului să vadă imaginile în relief.

Iată două exemplare din bogata faună a patriei: mîndra capra neagră și fiorosul rîs.

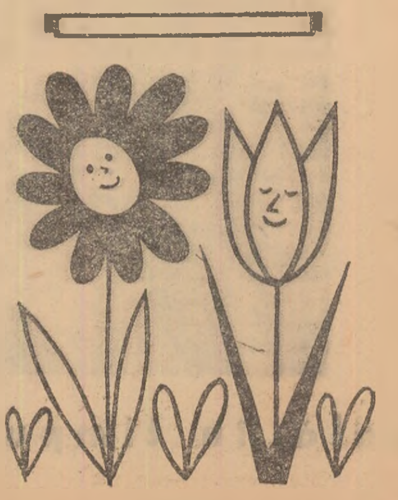
DIN INSTITUTELE DE CERCETĂRI DIN ȚARA NOASTRĂ

● Prin cercetări efectuate în comun de către *Institutul Politehnic din București* și *Centrul de Calcul al Universității din București*, s-au realizat elemente electronice necesare unor calculatoare electronice rapide. Ele se caracterizează prin viteze de lucru de ordinul zecilor de milioane de operații pe secundă. Noile elemente sînt destinate memoriilor electronice cu acțiune rapidă și pot fi folosite de diferite tipuri de calculatoare.

● *Cercetătorii de la Baza din Timișoara a Academiei Republicii Socialiste România* au găsit noi soluții pentru îmbunătățirea calității saboților turnați din fontă care asigură caracteristici superioare în exploatare. Prin utilizarea lor, numai tramvaiele din Timișoara vor realiza economii anuale de circa 300 000 lei.

● În urma cercetărilor întreprinse la *Institutul de cercetări horticole din București*, s-a ajuns la concluzia că iluminatul fluorescent dă cele mai bune rezultate în răsadurile de legume din sere. Folosirea luminii fluorescente a determinat scurtarea cu 10 zile a perioadei de formare a răsadului, iar plantele au dat primele fructe cu 14 zile mai devreme decît cele ale căror răsaduri au fost obținute la lumina naturală. De asemenea, producția la metru pătrat a fost cu 3 kg mai mare.

● *La Institutul de mecanică aplicată „Traian Vuia" al Academiei Republicii Socialiste România* s-au cercetat în ultimii doi ani probleme de vibrații cu aplicații la mișcarea autovehiculelor. Rezultatele acestor cercetări au fost găsirea unor tipuri de suspensie cu rezultate mai bune de rezistență și confort care au și fost folosite la echiparea autocamioanelor produse în țara noastră.

Deşi nu e sportivă de performanţă, Rodica (Petrescu Rodica, din clasa a VI-a A, Şcoala generală nr. 8 din Bacău), mi-a mărturisit că dacă zilele ar fi „elastice", le-ar apuca pe fiecare cu o mînă de dimineaţă şi cu alta de seară şi le-ar întinde, să se facă mai mari. De ce? Ca să aibă mai mult timp pentru preocupările ei, multe şi dintre cele mai interesante. Dar cum Rodica ştie că zilele nu pot fi „întinse", şi le planifică pe toate (inclusiv duminicile), pe ore şi minute: de la 7,30 pînă la 8,30 — pentru gimnastica de înviorare, spălat, îmbrăcat şi micul dejun; de la 8,30 pînă la 11,30, pentru învăţarea lecţiilor; de la... S-a obişnuit cu acest program zilnic şi nu mai are nevoie să şi-l scrie, e un program pe care-l respectă cu plăcere şi care-i aduce mari bucurii. Cu toate că nu poate „întinde" zilele, pentru că Rodica dă dovadă de mult respect faţă de timp, nu lasă minutele să treacă... goale pe lîngă ea, reuşeşte în fiecare zi să-şi înveţe bine lecţiile şi să-şi facă toate temele (dovadă notele şi mediile numai de 9 şi 10), să desfăşoare, ca preşedintă de detaşament, o activitate pionierească dintre cele mai bogate, să participe la corul şcolii, la cercul „mîinilor îndemînatice" de la Casa pionierilor, să-şi ajute colegii mai slabi la învăţătură... Timp pentru alte ocupaţii „diverse" — după cum le spune Rodica — îi rămîne puţin: în fiecare zi două ore, cel mult două ore şi jumătate. Atunci fie că îşi ajută mama în gospodărie, fie că merge cu părinţii la teatru sau la film, ori urmăreşte la televizor unele dintre emisiuni care o interesează.

Fie ziua cît de scurtă!...

Chiar dacă o zi ar fi mult mai scurtă decît celelalte, Doru (Chicioreanu Dorin din clasa a VI-a D, aceeaşi şcoală), tot ar avea, aşa cum se întîmplă zilnic la el, cinci ore, ba şi mai bine, timp... „liber", de care să dispună după bunul lui plac, în care să nu-l „bată" nici un gînd despre obligaţiile lui de elev şi pionier. Cinci ore şi mai bine în care Doru, fie că întîrzie de la şcoală spre casă, uneori bătînd străzile cam fără rost, alteori bătînd mingea, ori practicînd diverse jocuri distractive, cu alţi copii de pe stradă, fie că se duce la film în „plină zi", ori... Cum de-i rămîne atîta timp „liber" lui Doru? Credeţi cumva că are, acasă, vreun robot care-i face temele şi-l ajută să-şi înveţe lecţiile în mod fulgerător? Nici vorbă de aşa ceva. Doru îşi „face" timp „liber" rupînd neîndurător din timpul necesar pregătirii lecţiilor şi temelor. Rupe, şi rupe, pînă se trezeşte c-a mai rămas doar c-un colţişor. Atunci se aşază la masă şi-şi face o scurtă socoteală: „La geografie m-a ascultat alaltăieri, aşa că nu mai învăţ pentru mîine. La română am răspuns ieri, aşa că..." Aşa că se pregăteşte, în fiecare zi, numai la una sau două materii. Rezultatul? Note de 3 şi 4, alături de 6, 7, 8 şi chiar 10, din care, la sfîrşitul fiecărui trimestru, ies nişte medii de toată... mediocritatea.

În loc de încheiere

V-am vorbit despre felul în care doi pionieri îşi folosesc timpul pe care-l au la dispoziţie în fiecare zi. Voi, dragi cititori, ce părere aveţi despre ei, credeţi că este aici vorba de o problemă de atitudine pionierească? Aşteptăm să ne scrieţi şi să ne spuneţi părerea voastră.

Constantin DIACONU

DE VORBĂ CU CITITORII

De data aceasta, dragi prieteni, vă voi prezenta... **o fetiţă necăjită**

De ce? Pentru că nu are... patruzeci de fotografii! Patruzeci de fotografii?! Ce să facă cu ele? Cum, nu credeţi? Ei bine, să vă fac cunoştinţă. Fetiţa este HARAGSIN ANNELIESE de la ŞCOALA GENERALĂ NR. 8 din ARAD. Acum, vă amintiţi că în paginile gazetei i-aţi văzut adesea semnătura sub linogravurile executate de ea, vă amintiţi că este una din cîştigătoarele numeroaselor concursuri organizate de redacţie. Ei, vedeţi că nu v-am păcălit?! Ştiu că vă amintiţi cu siguranţă de ea, pentru că foarte mulţi i-aţi scris şi vreo patruzeci i-aţi spus că doriţi s-o cunoaşteţi. Dar, pentru că voi sînteţi foarte mulţi, Anneliese nu poate trimite fiecăruia cîte o fotografie. Noi o vom scoate din încurcătură, publicîndu-i fotografia. Iat-o: — Aceasta este Anneliese; o elevă bună, o fetiţă talentată, o prietenă bună, iubită de colegi.

100 DE PRIETENI

„De cînd mi-aţi publicat scrisoarea intitulată *Pe malul Siretului*, ne scrie Dinu Tincuţa din comuna *Pădureni*, raionul *Panciu*, am primit aproape 100 de scrisori de la pionieri din multe colţuri ale ţării. Sînt foarte bucuroasă, dar cum să le răspund la toţi?" Iată cum — redînd telegrama ta: *Dragii mei, vă mulţumesc pentru scrisorile voastre frumoase. Primiţi din partea mea urarea: Succes la învăţătură! Prietena voastră, Tincuţa.*

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Rusu I. Adela din *Dersca — Dorohoi*, *Suciu Eugen* din *Căpruţa — Lipova* care ne trimit veşti despre activitatea elevilor în cadrul cercurilor de fizică şi matematică; *Diaconu Elena* din *Teişoara — Botoşani*, care ne vorbeşte despre hărnicia purtătorilor distincţiei pionereşti, despre întrecerile sportive din unitate; *Ivan Alexandra* din *Corbu — Slatina*, care ne scrie că se pregăteşte în vederea participării la un concurs de matematică. Redacţia vă urează succes şi... aşteptăm noi veşti.

Felicitări pentru *Neacşu Aneta* din *Bacău Daraban Vasile* din *Crasna-Zalău*, *Damian Eftimie* din *Slava Cercheză — Istria*, care de curînd au intrat în rîndurile organizaţiei U.T.C. Nu uitaţi, că este o cinste, pe care trebuie s-o răsplătiţi cu multe note bune, cu o bogată activitate în cadrul organizaţiei. Aşa cum ne-aţi cerut, dăm adresa ziarului cu care veţi putea coresponda: Redacţia „Scînteia tineretului", Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" — Bucureşti.

Instructorul VALENTIN

Sfoară la sol executată de elevele de la clubul sportiv şcolar.

NOI VICTORII ALE SPORTIVILOR NOŞTRI

Dacă vom răsfoi calendarul manifestărilor sportive din ultima vreme, vom constata cu satisfacţie comportarea deosebit de frumoasă a sportivilor români.

În turneul internaţional de tenis de cîmp desfăşurat la ALEXANDRIA, în Republica Arabă Unită, campionul ţării noastre la tenis de cîmp Ion Ţiriac, într-o formă excelentă, a reuşit să-şi învingă toţi adversarii şi să cîştige primul loc. De remarcat că cel mai greu meci a fost cel cu Marty Riessen, campionul S.U.A., unul dintre cei mai buni jucători din lume.

Succese de mare prestigiu au obţinut şi echipele masculine de volei de la cluburile Rapid şi Dinamo. Jucînd în sferturile de finală ale Cupei Campionilor Europeni, Rapid-Bucureşti a învins cu scorul de 3-1 pe Mladost, campioana Jugoslaviei, iar Dinamo Bucureşti a eliminat din lupta pentru titlu cu 3-0 echipa Pernik campioana Bulgariei.

Seria succeselor o continuă maestra internaţională de şah Alexandra Nicolau. În turneul internaţional disputat la Zagreb, Alexandra Nicolau a obţinut victorii după victorii, reuşind ca la sfîrşitul turneului să acumuleze acelaşi număr de puncte, 9, cu campioana mondială, Nona Gaprindaşvili. Repurtînd însă în runda a 6-a o victorie directă asupra şahistei sovietice, Alexandra Nicolau s-a clasat pe primul loc al turneului.

Cînd se întorc păsările

Cînd păsările întoarse din ţările calde, trec pe deasupra şcolii noastre, parcă zboară mai încet, mai frumos, se lasă mai jos, să ne vadă. Dar noi, învăluiţi de cîntece pionereşti, muncim mai departe pe lotul şcolar. Curăţăm pomii de omizi, tăiem crengile uscate, iar pomilor tineri le formăm coroanele mai rotunde. O să-i şi văruim de la rădăcină pînă la coroană. Alţi pionieri, organizaţi în grupuri, sapă pămîntul încă ud, dînd straturilor forme dreptunghiulare. Între straturi o să rămînă o distanţă anumită, pe unde să putem trece mai tîrziu. Pînă acum am semănat ardeii, morcovii, ceapa, roşiile, pătrunjelul şi castraveţii. Ne aşteptăm la o recoltă frumoasă. Cînd roşiile, castraveţii şi ardeii se vor coace, vă invităm să ne vedeţi grădina, — vă invităm sub copaci la o salată de roşii proaspătă, pregătită de noi.

BULETE I. GHEORGHE
Oraşul Nou,
raionul Oaş

„Constructorii" povestesc

Şcoala noastră este aşezată la 40-50 m de şosea. Distanţa aceasta ne dădea multe neplăceri. De cîte ori ploua, eram nevoiţi să ducem noroiul pe coridoarele şcolii, în clase. De aceea, la propunerea tovarăşilor profesori, a colectivului de conducere al unităţii, am început să construim un trotuar de piatră. Spaţiul dintre borduri l-am umplut cu pietriş, iar deasupra lui am aşezat un strat de zgură fin. La marginile trotuarului, am plantat mai mulţi mesteceni şi între ei am ridicat mici piramide de piatră, vopsite cu var.

De asemenea, în faţa şcolii am amenajat două ronduri, unde vom planta flori de primăvară. Acţiunea nu este încă terminată, dar după vacanţa de primăvară vom realiza tot ceea ce ne-am propus.
VAC FLORICA co- com. Turea, raionul

VAC FLORICA
com. Turea,
raionul Huedin

85 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI OCTAVIAN GOGA

Acasă

Rășinari, o comună de lîngă Sibiu. Aici s-a născut, la 1 aprilie 1881, Octavian Goga.

Dacă străbatem comuna cu ulițele largi, curate, cu casele albe, strînse ca-n salbă, parcă auzim rostite în foșnetul frunzelor de nuc versurile închinate satului de demult, de pe vremea poetului, evocat cu melancolie :

Sat din margine de codru,
Revărsat sfios în vale,
Tot mai jalnic cade-amurgul
Peste strașinile tale !
Frunza plopilor pe plaiuri,
Ochii stelelor pe creste,
Roua firelor de iarbă,
Plîng duioasa ta poveste.

Era povestea duioasă și tristă a tuturor satelor de odinioară.

Trec pe o stradă, apoi pe alta și... iată casa în care a copilărit poetul. Dincolo de prag, reînvie duioase scene de familie. Copilul Goga ascultă atent, lîngă vatră, poveștile înșirate seara ; el însuși spune istoria lui Alexandru Machidon și rostește strigături și poezii populare, și îngînă cîntecele lăutarului Laie Chioru. Apoi, copilul pleacă la învățătură ; mama, lăcrimînd, l-a îmbrăcat în haine albe, i-a încheiat la gît cămașa, l-a mîngîiat pe frunte, i-a sărutat obrazul...

Căruța pornește în noapte cu tatăl, gînditor, stînd alături de băiatul său, băiatul copleșit de grijile despărțirii...

Versurile lui Goga au cîntat dorul de casa părintească, de meleagurile iubite, de pămîntul străbun. Codrul, florile, apele, satul, toate apăreau în depărtarea impusă de înstrăinarea în care se afla pe atunci Transilvania, subjugată imperiului austro-ungar.

Cîntarea pătimirii noastre

Goga și-a afirmat crezul său poetic de a fi cîntărețul suferințelor și nădejdilor celor mulți, de a exprima, așa cum arată într-o poezie, *cîntarea pătimirii noastre.*

Tabloul sărăciei și al muncii grele, lipsite de răsplată, apare sumbru, apăsător, în poeziile sale. Goga demască viața grea a clăcașilor, a plugarilor. Ce se alegea din această trudă nesfîrșită ? O moarte tragică. Doar sapa, unealta de lucru, de ar ști să vorbească, ar avea ce povesti în urmă :

„O viață-ntreag-am fost tovarăși,
În ploi și-n arșița de soare,
De truda palmei tale aspre
Eu m-am făcut strălucitoare.
Sclipirea mea spune rușinea
Și jalea care mă purta :
M-ai frînt de glia tuturora,
Dar n-am săpat moșia ta !"

Visul neîmplinit pe atunci, al eliberării naționale și sociale, străbate versul lui Goga.

La noi sunt codri verzi de brad
Și cîmpuri de mătasă ;
La noi atîția fluturi sunt,
Și-atîta jale-n casă.
Privighetori din alte țări
Vin doina să ne-asculte ;
La noi sunt cîntece și flori
Și lacrimi multe, multe...

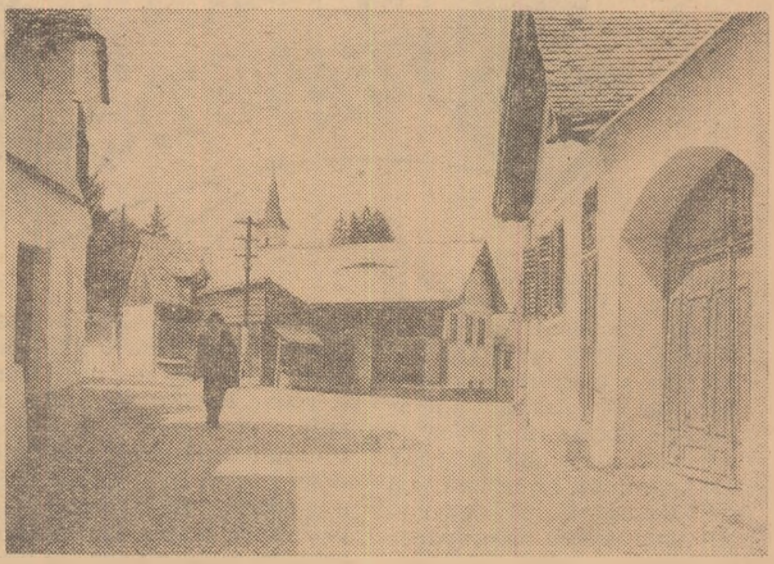
Versuri de deznădejde, de tristețe amară. Dar și răzvrătirea și chiar îndemnul la luptă răzbat în opera poetului. Adresîndu-se Oltului, martor al vitejiilor strămoșilor haiduci, poetul îi cere răzbunare.

*

Ultima parte a vieții lui Octavian Goga a fost umbrită de activitatea sa politică.

Poezia sa însă își are o flacără puternică și fără moarte. Prin această poezie, Octavian Goga rămîne mereu viu în literatura noastră, multe din versurile sale devenind adevărate cîntece populare.

Margareta MICU

Imagine din Rășinari.

Stejarul

Pe vîrf de deal, în largul de zăpadă,
Bătrîn stingher, stejarul e de pază,
Subt bolta lui vin corbii de s-așază
Cînd umbrele-nserării prind să cadă.

Jur-împrejur e gol, e frig, e groază...
Ș-a lupilor flămîndă serenadă,
Din cînd în cînd, în noapte-i dă dovadă
Că-n depărtare ura mai veghează.

El, mut și blînd, stă fără să se-ncline,
Acolo, unde-n vifor și urgie
Blestemul rădăcinilor îl ține...

Cu împăcare înfruntînd povara,
Înfășurat în vechea lui mîndrie,
E neclintit : visează primăvara...

Cosașul

S-a fost pornit un vînt molatic
Să miște papura din baltă,
Într-un oftat prelung si sîlnic
Gemea tulpina ei înaltă.
Călătorea de-atîta vreme
Bolnavul vînt, mergea departe,
Și semăna atîta jale
De-a lungul miriștilor moarte.

Mureau ovezele pe dealuri
Sub răsuflarea de otravă,
Și se uscau în rădăcină
Livezi întinse de otavă.
Alături tremura porumbul,
Cu trupul chinuit de sete,
Și se frîngea trosnind în noapte
Ca o oștire de schelete...

Mai sus, în deal, înspre dumbravă,
În colț, la marginea poienii,
Era un car cu oiștea-ntoarsă,
Și-n jug, alături, boulenii :
Sărmane, blînde, dobitoace !
În căutarea lor amară
Se răsfrîngea întreagă jalea
Acestui trist amurg de vară...

În fața lor stătea pe gînduri
Tovarășul zdrobit de luptă,
Înfiorat de truda stearpă,
Un biet cosaș cu fața suptă.
Și cum ședea bătîndu-și coasa,
Întins pe zdrențuita zeche,
Cu ochii stinși, părea țăranul
Un mucenic de legea veche.

Eu mă uitam, cu milă-n suflet,
La mîna lui de soare arsă ;
Vedeam cum din apus o rază
Pe frunte-ncet i se revarsă.
Și, cum treceam tăcut în cale,
Din glasul coasei chinuite
Se-nfiripa povestea mare
A mîinilor nerăsplătite.

Țipa pe urma mea oțelul,
Simțeam cum blastămă și plînge,
Și ceriu-mbujorat departe
Părea tivit cu foc și sînge.
În sufletu-mi strivit de groază
Păgîne patimi prind să fiarbă :
„Trudită, chinuită coasă,
Vei mai cosi tu numai iarbă ?..."

O încăpere din casa părintească a poetului.

Doina

O doină plînge sus pe culme,
Din fluier unde limpezi cad,
Și legănate lin s-afundă
În pacea codrilor de brad...

Cîntare, meșteră cîntare,
Te stingi acum încet-încet,
Și-adormi pierdută-n tremurarea
Oftării blînde din brădet...

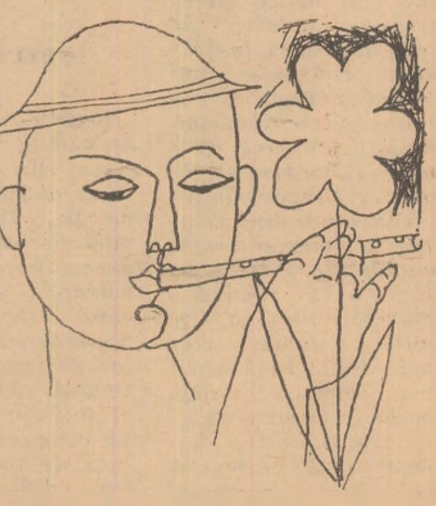
Mi-ai picurat un strop în suflet
Din taina vremii de demult,
Și plînsul veacurilor duse
Mă înfioară cînd te-ascult...

Cum te-ai topit acum în noapte,
Eu stau cu inima la sfat :
În care brad, de care creangă
Plînsoarea ta s-a aninat ?...

Și cît vei mai trăi acolo,
Tu, soră pururea cu noi,
Cînd va fi mort de mult ciobanul
Și moartă turma lui de oi ?

Tîrziu odată — cine știe ? —
Trecînd pe-aici un călător,
Te va culege dintr-o floare,
De dup-o aripă de nor...

Te-a coborî în largul văii,
Și-o lume te va asculta,
Și-o lume-ntreagă va începe
Să plîngă de durerea ta....

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361